

Отже, виховання майбутнього співака-актора це досить багатовекторний напрям, який потребує багато праці і від викладачів, і, перш за все, від самого студента.

Список використаних джерел

1. Іван Алчевський. Спогади, матеріали, листування. К.: Муз. Україна, 1980. 294 с.
2. Михайло Роменський. Спогади, матеріали. К.: Муз. Україна, 1982. 207 с.
3. Оксана Петрусенко. Спогади, листи, матеріали. К.: Муз. Україна, 1980. 319 с.
4. Гмиря Б. Статті; листи; спогади. К.: Муз. Україна, 1975. 432 с.
5. Козак С. Михайло Гришко. Біографічна повість. К.: Молодь, 1978. 199 с.

Наталія Михайлова

ПЕДАГОГІЧНА ДІЯЛЬНІСТЬ ХОРМЕЙСТЕРА В УМОВАХ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ: АДАПТАЦІЯ, ПРОБЛЕМИ, ПЕРСПЕКТИВИ

Всі ми звикли до того, що мистецтво, створене безпосередньо за участі хормейстера «живе». Воно народжується у миттєвості взаємодії диригента, виконавців та слухача. Проте реалії останніх років (карантинні обмеження через COVID-19 та, наразі, військовий час) спонукають педагогів закладів мистецької освіти до пошуку нових форм викладання практичних дисциплін учбового циклу.

З розвитком інформаційно-комунікаційних технологій з'явилася можливість здійснювати освітній процес незалежно від місця перебування його учасників та різниці у часових поясах. Безліч сучасних месенджерів, програм, додатків, сервісів, платформ таких як Viber, Telegram, Skype, Google Meet, Zoom, Moodle, Classroom, електронна пошта, електронні бібліотеки тощо, міцно увійшли у наше повсякденне життя. Комунікативні властивості й можливості мережі Internet, стають у нагоді під час необхідності синхронізації навчального процесу між комунікантом та реципієнтом. Проте є декілька умов, щодо організації цифрового зв'язку між усіма учасниками освітнього процесу: наявність гаджетів, що підтримують функцію відеозв'язку; стабільний

швидкісний інтернет, а в умовах військового стану, ще й безпечно для людської життєдіяльності місце.

Безперечним плюсом дистанційного навчання є мобільність і доступність, що дозволяє здійснювати освітній процес між викладачем та здобувачем освіти на відстані один від одного. Обізнаність сучасної молоді у медіа-інформаційних технологіях допомагає у пошуку нових підходів до вирішення творчих завдань під час навчання (запис відеороликів зі змістом заняття, завданням та коротким коментарем-поясненням, щодо його виконання; аудіо-, відеозвіт; презентація доповіді тощо). Проте відсутність технічного оснащення для оптимізації учбового процесу, нажаль, не дозволяє створювати мистецький продукт високої якості.

Негативною стороною онлайн спілкування ввижається безпосередня відсутність особистісного контактування між викладачем та студентом з метою миттєвого коригування його навчальної діяльності. Саме тому, в режимі онлайн навчання виправлення помилок та надання рекомендацій до подальшої самостійної роботи доцільно проводити як в синхронному, так і в асинхронному режимі (аналізуючи аудіо, відео та письмові роботи студента). Така індивідуальна робота дозволяє підібрати необхідні методи та засоби навчання особисто для кожного студента, в залежності від віку, природних здібностей та наявності музичної підготовки.

Зауважимо, відсутність можливості «наживо» ансамблювати значно затримує розвиток гармонічного слуху у співаків-початківців. Звучання багатоголосся упродовж аудиторного заняття з ансамблевого співу є усталеним і природнім, в той час як онлайн навчання не дає змоги синхронізувати спів усіх учасників колективу, через різну швидкість інтернету. Однак здобуття навички співу в ансамблі та розвиток гармонічного слуху є досить вагомими складовими освітнього процесу вокального виховання співака. Саме тому після опанування власної вокальної партії обов'язковою має стати робота з багатоголосною

партитурою (виконання власної партії в ансамблі з іншою, або ж партитурою в цілому, що входять до комплекту записів надісланих до заняття).

Отже, пошук нових форм, методів, засобів навчання стає альтернативою у складних життєвих обставинах, що дозволить продовжити надання освітніх послуг усім охочим. Проте, слід зауважити, що питома вага самостійної роботи здобувача освіти вельми суттєва. А відтак слід пам'ятати про якість музичного матеріалу, обраного для навчального процесу. Саме репертуар, який сформовано за принципом відповідності рівню вокально-виконавської майстерності студентів з поступовим зростанням та ускладненням ступеня технічних та художніх завдань, сприятиме їх професійному розвитку, формуванню художньо-естетичних поглядів та музичної культури. Зацікавленість твором, що вивчається – запорука успішного опанування музичного матеріалу, в результаті чого виникають нові форми побутування співочого колективу, з'являється можливість створення нового мистецького продукту – віртуального хору. А відтак інтеграція інформаційно – комунікаційних технологій в освітній процес має перспективу. Безумовно, феномен віртуального мистецтва, з наукової точки зору, є новим цікавим явищем сучасної культури, що потребує вивчення, осмислення та обґрунтування. Звісно, віртуальне спілкування ні в якому разі не може стати заміною особистого контакту хормейстера з колективом, співаків один з одним, виконавців з глядачем. Проте використання інноваційних технологій допоможе не лише зберегти хорове мистецтво у складний період відновлення України, але й залучити до нього багатьох поціновувачів українського багатоголосся, адже інтернет не має кордонів і усі бажаючі зможуть насолоджуватись нашою співочою культурою.

Список використаних джерел

1. Бондаренко А. Дистанційна освіта музикантів-виконавців: проблеми та перспективи. *Імідж сучасного педагога*. 2020. № 3, С. 69-72.
2. Карпенко Є. Дистанційне вивчення хорових дисциплін: втрати та знахідки. *Актуальні питання гуманітарних наук: міжвузівський збірник наукових праць молодих вчених*

Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка. Дрогобич: Видавничий дім «Гельветика». 2021. Вип 39, том 1. С.345-350

3. Моторна О. Мистецтво дистанційно: втрачені можливості чи нові перспективи. *Мистецтво і освіта. 2020 . № 3 (97), С. 13-9*

Тамара Теслер

УКРАЇНСЬКА ПІСЕННА ЕСТРАДА: ВИКЛИКИ СЬОГОДЕННЯ

Українська пісня, а точніше українська пісенна естрада – це явище багатоскладне. Враховуючи всі стилістичні характеристики та відмінності цього жанру, його історичні та регіональні особливості, необхідно визначити, що за всіма проявами стоїть поняття «популярна музика». Сутність поняття «популярна музика» та дослідження трактування цього феномену в ХХ столітті став вживатися і по відношенню до українських реалій.

В першій половині ХХ століття пісня, музика мали масовий характер. Існувало таке поняття, як «музика для мас», причому «фахівці повинні були орієнтуватися на смак, музичний рівень мас» [3, с. 7]. Але не зважаючи на звуження кордонів «популярної музик» до «масової пісні», цей жанр мав і українські версії.

Шлях, який пройшла українська пісня, українська естрада до сьогодення, був ознаменований стилістичними поворотами, які сформувалися за музичними і соціальними функціональними ознаками, і постійно охоплювали нові потреби суспільства. Запозичення джерел у вигляді музично-творчих видів ХХ століття (термін В. Конен [1], стилізація під Афро-Американську, Європейську музику та музику Сходу, з одночасним поєднанням власної національної стилістики. Разом з тим, естрадна пісня в Україні постійно зберігала художні достоїнства і на сьогоднішній день являє собою сформоване творче явище. Це проявляється в стильовому синтезі у вигляді взаємопроникнення напрямків і течій, так званому симбіозі, поява нових стильових напрямків таких, як фолк-рок, етно-джаз, джаз-рок.